

Pad Jeruzalema

Ključni stih: “To je zadesilo Jeruzalem i Judu zbog gnjeva JAHVINA; JAHVE ih napokon i odbaci ispred lica svoga. Sidkija se pobuni protiv babilonskog kralja.”

2.Kraljevima 24: 20

***Izabrani tekstovi:
2.Kraljevima 24:
18-20; 25: 1-21***

“Oni koji se ne sjećaju prošlosti osuđeni su da je ponavljaju.“ (George Santayana, “The Life of Reason“, 1905.) Narod drevnog Izraela postao je žrtvom ove istine. Prolazeći kroz vladavine nekih dobrih kraljeva, ali i mnogih zlih kraljeva, Izrael i Juda iscrpili su Gospodinovo milosrđe i strpljenje prema njima. Njihova prošlost nije oblikovala njihovu sadašnjost i, zbog toga, bili su osuđeni. Politički sustav Dese-toplemenskog kraljevstva Izraela uništio je Salmanasar, kralj Asirije, otprilike 135 godina prije

Zedekijinog poraza. (2.Kraljevima 18: 9-12) Umjesto da uči iz povijesti, Zedekija je odlučio prkositi Božjim sudovima.

Prorok Jeremija jasno je označio nadolazeće sudove i kako bi Juda trebao ispravno reagirati. “Ovako govori JAHVE: ‘Tko ostane u ovome gradu, poginut će od mača, gladi i kuge. A tko izađe pred Kalde-jce, spasit će život—život će mu ostati kao plijen, ostat će živ.’ Jer ovako govori JAHVE: ‘Ovaj će grad odista pasti u ruke vojsci kralja babilonskoga i ona će ga zauzeti!’” (Jer-

emija 38: 2, 3) Drugim riječima, “Ponizite se pod moćnu ruku Božju. Predajte se Kaldejcima, prihvatite ovu božansku kaznu i živjet ćete. Oduprite se i sigurno ćete umrijeti od bolesti, gladi ili nasilja.” Odbacujući poniznost i prihvaćajući oholost, Zedekija je odabrao put prkosa. Nije vjerovao niti se uzdao u Božju moć.—2.Kraljevima 24: 18-20

Možemo izvući pouku iz ovog izvješća i primijeniti je u svojim kršćanskim životima. Prije svega, slušajte Boga. Ne tražite “druge mogućnosti” za činjenje njegove volje. Za kršćane ih nema. “Tako i vi, mladići, podložite se starješinama; svi se jedni prema drugima pripašite poniznošću jer Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost. Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom da vas uzvisi u pravo vrijeme. Svu svoju brigu povjerite njemu jer on se brine za vas.”—1.Petrova 5: 5-7

Čini li se Božja volja neugodnom, protivnom našim zemaljskim željama? Razmislite o poruci koju je izgovorio kralj Salomon: “Sine moj, ne odbacuj Jahvine opomene i nemoj da ti omrzne njegov ukor. Jer koga JAHVE ljubi onoga i kori, kao otac sina koga voli.” (Izreke 3: 11-12) Apostol Pavao nudi lijep uvid u Salomonov savjet: “Zatim, tjelesne smo oce imali odgojiteljima i poštovali ih. Pa nećemo li se kudikamo više podlagati Ocu duhova te živjeti? Oni su nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako se njima činilo, a On – nama na korist, da postanemo sudionici njegove svetosti.”—Hebrejima 12: 9-10

Da je kralj Zedekija imao takvo razumijevanje kakvo smo mi stekli, možda bi odlučio biti podložan Gospodinu i živio. Božje se kazne općenito doživljavaju kao kažnjavanje. Do neke mjere to je tako. Međutim, veća lekcija i spoznaja jest da je njegova kazna za našu korist. Potiče rast u pobožnosti. Bog nas ispravlja da bi nam pomogao. Da je Juda poslušao, živio bi, unatoč uništenju Jeruzalema. Za kršćanina je prihvaćanje Božje kaznje na njihovu korist, da mogu biti “sudionici Njegove svetosti”.

